

עת"א 67632/08/23 - בני סלע נגד שרות בתי הסוהר

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

תאריך: 02 דצמבר 2023
עת"א 67632-08-23
בקשה מס': 5

בפני: כב' שופט עמית כהן

המבקש: בני סלע
(העותר)
נגד
המשיב: שרות בתי הסוהר

החלטה

החלטה זו עניינה בקשה שאפסול את עצמי מהמשך הדין בתיק.

רקע

1. המבקש (להלן: "העותר") הגיש עתירה לביטול סנקציית חילוט דיסקים על ידי נציגי המשיב. בעתירה טען העותר שחיפוש שנערך בתאו, בו נתפסו דיסקים אשר חולטו, נעשה בניגוד לדין. כמו כן נטען שפעולת החילוט נעשתה מבלי שניתנה לו זכות להתנגד.
לכן, ביקש העותר לבטל את פעולת החילוט הלא תקינה ולהשיב לו את הדיסקים.
2. המשיב השיב לעתירה וטען שבמסגרת עת"א 14840-06-23 הלין העותר על החיפוש שנערך בתאו, ובית המשפט מחק את העתירה וקבע שעתירות אסירים אינה המקום לבירור תלונות על סגל המשיב. נטען שהחילוט נעשה בהתאם להוראות פקודת נציבות 04.19.00 ואם יש לעותר טענות הנוגעות להתנהגות סגל המשיב לעניין החיפוש או החילוט, המקום לברר טענות מסוג זה, הוא בפני היחידה לחקירת סוהרים במשטר ישראל או בפני קצין תלונות האסירים במשרד לביטחון לאומי או בפני כל גורם רשמי אחר שהעותר ימצא לנכון לפנות אליו, אך לא בפני בית משפט הדין בעתירות אסירים.
- עוד טען המשיב שדיסקים צרובים, כפי הדיסקים שנתפסו אצל העותר, הם ציוד שאחזקתו אסורה בין כותלי הכלא, בהתאם לפקודת נציבות 04.33.00, ולכן העותר אינו רשאי להחזיקם בהתאם להוראות סעיף 38 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב - 1971.
3. העותר הגיב לתשובת המשיב וטען שהמשיב שיקר בתשובתו, והוא יכול להפריך את תקינות המעשה המינהלי ולהראות את העובדות השקריות ושיפוצם של מסמכים.
4. בהחלטה מיום 20.11.23 נקבע:

"אין מקום לדון בעצם החיפוש, משום שבעתירת אסיר דנים רק בתנאי מאסרו של העותר, כאשר לדברים יש

השלכה עתידית.

אם החיפוש נערך, כפי טענת העותר, בניגוד לדין, רשאי הוא להגיש תלונה לגוף חוקר.

לכן הטענות בעניין החיפוש, לרבות דרך ביצוע החיפוש, נמחקות.

העניין היחיד בו ניתן לדון בעתירה זו הוא עתירת העותר להשיב לו את הדיסקים שחלטו.

לטענת המשיב, הדיסקים הם חפצים האסורים בהחזקה ולכן הם חולטו.

העותר לא השיב לטענה זו של המשיב.

אם עומד העותר על העתירה, ינמק הוא עד ליום 30.11.23 מהיכן נובעת זכותו להחזיק בדיסקים (אם תוך הפנייה לפקנ"צ 04.33.00 או מקור נורמטיבי אחר). "...

5. נוכח החלטה זו, מבקש העותר שביהמ"ש יפסול עצמו מהמשך הדיון בתיק.

עיקר בקשת הפסילה

6. לטענת העותר, נוכח ההחלטה הנ"ל, דעתו של בית המשפט נעולה להאמין לעבודות השקריות שהמשיב מציג, בקביעתו שכביכול הדבר שהמשיב מצביע עליו אסור להחזקה.

נטען שבהחלטה כופה בית המשפט על העותר ללמד סניגוריה על מעשי המשיב והחלטותיו השרירותיות, המוטעות וחסרות בסיס עובדתי נכון, לכך נועד הדיון.

העותר סבור שהקביעה שלא ניתן לדון בעצם החיפוש, היא קביעה שגויה, ומנמק זאת.

עוד נטענה טענה לא ברורה בקשר למסמכים שהמשיב מעלים לעותר ושבית המשפט מאלץ אותו להגיש.

עוד נטען שמניסיונו של העותר, מותב זה לא ישנה קביעותיו המוקדמות.

7. המשיב השיב לבקשת הפסילה וביקש לדחות אותה.

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינתי בבקשה, אני סבור שדינה להידחות. להלן אפרט נימוקיי.

9. סעיף 77א' לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984, קובע:

77א (א) שופט לא ישב בדין אם מצא, מיזמתו או עילות פסלות לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט."

10. ההלכה קובעת כי:

"הכלל בדבר האפשרות הממשית של משוא פנים, ... , אינו מושתת על מראית פני הדברים בעיני בעלי הדין או הציבור, אלא על הערכה אובייקטיבית של בית המשפט לגבי יכולתו של השופט לדון בעניין ללא משוא פנים"

[בג"צ 2148/94 אמנון גלברט נ' נשיא בית המשפט העליון ויושב-ראש ועדת החקירה לבדיקת אירוע הטבח בחברון, 19/5/94].

כמו כן קובעת ההלכה כי הזכות לשבת בדין היא גם החובה לעשות כן [ע"א 2975/04 שושנה בן חמו ואח' נ' מרגנית אריאל מרכז צבי 88 בע"מ, 25/10/04].

11. בענייננו, העותר מבקש שמוטב זה יפסול עצמו בשל הקביעה שאין מקום לדון בעצם החיפוש בהליך של עתירת אסיר.

בניגוד לנטען בבקשת הפסילה, אין מדובר בהבעת דעה בנושא, אלא קביעה לפיה נמחקות מהעתירה כל הטענות הקשורות לחיפוש, לרבות דרך ביצוע החיפוש, לתוך שנקבע שהעניין היחיד אשר יידון בעתירה הוא בקשת העותר להשיב לו את הדיסקים שחולטו.

העותר סבור שבית המשפט טעה בהחלטתו, והוא רשאי לחשוב כך, אך טענותיו בעניין זה הן ערעוריות באופיין ואינן מקימות עילת פסלות. הדרך להשיג על החלטות דיוניות של בית המשפט היא בהליכי הערעור המתאימים ולא בהליך של פסלות שופט [ר' ע"א 6079/23 עמוס גבעון נ' עמוס ון-אמדן, 21.8.23; ע"א 1411/21 פלוני נ' פלונית, 30.3.21].

12. להבנתי, העורר מלין גם על הדרישה ששייב לטענת המשיב שהדיסקים שהוא מבקש להחזיר לו, הם חפצים אסורים להחזקה.

בעניין זה, בית המשפט לא הביעה דעה לכאן או לכאן, כך שמוכן שהדבר אינו יכול להקים עילת פסלות. יתר על כן, גם אם בית המשפט היה משקף לעותר את דעתו המשפטית ואפילו מציע הצעה, אין בכך כדי להוות עילת פסלות, כל עוד בית המשפט לא גיבש דעתו באופן סופי [ר' ע"א 1411/21 הנ"ל].

כאמור, לא הבעתי דעה לעניין זכותו של העותר להחזיק בדיסקים, מובן שלא גיבשתי דעתי בעניין זה, ואפסוק כפי מיטב שיקול דעתי המקצועי, לאחר שאשמע את טענות המשיב.

13. לסיכום, אין חשש כלשהו למשוא פנים בניהול המשפט, ועל אחת כמה וכמה שאין חשש ממשי למשוא פנים.

התוצאה

14. אין שום חשש למשוא פנים בניהול התיק, ועל כן הבקשה נדחית.

15. מאחר שהמשיב נאלץ להשיב לבקשה, ישלם העותר למשיב את הוצאותיו בסכום מידתי של 500 ₪, המתחשב בעובדה שמדובר באסיר.

ניתנה היום, י"ט כסלו
תשפ"ד, 02 דצמבר
2023, בהעדר הצדדים.

עמית כהן, שופט